

ת"פ 26685/05/13 - מדינת ישראל נגד אלכסיי סמולנקוב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 26685-05-13 מדינת ישראל נ' סמולנקוב(עציר)

בפני כב' השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אלכסיי סמולנקוב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' איילת השחר ביטון פרלה

ב"כ הנאשם: עו"ד גב' שרית גולן

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם הורשע, על סמך הודייתו, לאחר שכתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון. ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונש, והוסכם כי כל צד יטען טענותיו באופן חופשי לעניין זה.

בטרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם. כמו כן הופנה הנאשם למרכז להערכת מסוכנות לשם קבלת חוות דעת לגביו.

2. כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") כולל שבעה אישומים שעניינם ביצוע וניסיון לביצוע מעשים מגונים בקטינות. אפרט להלן את האישומים על פי סדר הבאתם בכתב האישום.

2.1 באישום הראשון נאמר כי בחודש מרץ 2013, במועד שאינו ידוע למאשימה, בשעות הצהריים, שהו שתי קטינות, ילידות שנת 2000, בפארק הסמוך לבית ספר "אורים" בחיפה. הנאשם, ששהה באותה עת

בפארק, ניגש אליהן וטען כי חברתו בגדה בו וכדי לנקום בה הציע לקטינות כי יצלם אותן תמורת תשלום. אחת מהן הסכימה והנאשם אחז בידה והוליק אותה אל בניין נטוש המצוי בקרבת מקום. הקטינה האחרת הלכה אחריהם. הנאשם נתן לאחת הקטינות את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו והורה לה לצלם אותו יחד עם הקטינה האחרת. כאשר הגיעו לבניין, הורה הנאשם לאותה קטינה עמה הצטלם, להפשיל מעט את מכנסיה על מנת שיצלמה, והיא עשתה כן. הנאשם נצמד אליה, ללא הסכמתה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. בתגובה למעשיו, צעקה הקטינה האחרת, זרקה את הטלפון לרצפה ואילו זו שצולמה הרימה מכנסיה והשתיים נמלטו מהמקום.

בגין מעשיו באירוע זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 348(ב) + 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2.2 האישום השני עניינו אירוע מיום 24.2.13, שאז הבחין הנאשם, באזור רחוב ארלוזורוב בחיפה, בשלוש קטינות, ילידות שנת 2000. הנאשם ניגש אליהן וטען בפניהן כי חברתו בגדה בו וכדי לנקום בה הציע להן מספר פעמים כי יצלם את בטן בעירום, וזאת תמורת תשלום כספי. הנאשם הציע כי הצילומים יבוצעו בבניין הנטוש הנמצא בקרבת מקום. הקטינות הבהירו לנאשם כי אינן מעוניינות שהוא יצלמן, ובתגובה הראה להן הנאשם כי הוא מחזיק בכסף מזומן והמשיך להפציר בהן כי יצלם אותן תמורת תשלום. הקטינות סירבו ונמלטו מהמקום.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בניסיון למעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(א) + 345(א)(3) + 25 לחוק העונשין.

2.3 באישום השלישי נאמר כי בחודש מרץ 2013 הבחין הנאשם בשתי קטינות באזור רחוב ארלוזורוב בחיפה, האחת ילידת 1998 והאחרת ילידת 2000. הנאשם ניגש אליהן, אמר להן כי הן יפות וטען בפניהן כי חברתו בגדה בו, וכדי לנקום בה הציע לאחת מהן כי יצלם אותה תוך שהיא מרימה את חולצתה, וזאת תמורת תשלום כספי. הקטינה הבהירה לנאשם כי אינה מעוניינת ואילו הנאשם מצידו המשיך להפציר בה כי יצלמה תמורת תשלום. בהמשך לכך, התיישב הנאשם בסמוך לאותה קטינה וניסה לגעת ברגלה ללא הסכמתה. הקטינה התרחקה מהנאשם ולאחר מכן נמלטה מהמקום.

במעשיו נשוא אישום זה ביצע הנאשם ניסיון למעשה מגונה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 348(ב) + סעיף 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין.

2.4 האישום הרביעי עניינו אירוע מחודש מרץ 2013, אז, במועד שאינו ידוע למאשימה, הבחין הנאשם, בסמוך למדרגות שפינוזה בחיפה, בשתי קטינות, האחת ילידת שנת 2002 והאחרת ילידת שנת 2000. הנאשם ניגש אליהן וטען בפניהן כי חברתו בגדה בו וכדי לנקום בה הציע להן כי יצלם אותן תמורת תשלום. הקטינות סירבו ואמרו לנאשם שיפנה לאישה בוגרת, אך הוא השיב כי הוא מעוניין לצלם גוף יפה של ילדה. הנאשם

ביקש כי הקטינות יצולמו כשהן מרימות חולצה ומפשילות מכנסיים אלא שהן עמדו בסירובן ולא שעו להצעתו.

במעשיו אלה ביצע הנאשם ניסיון למעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(א) + סעיף 345 (א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין.

2.5 באישום החמישי נאמר כי בחודש מרץ או אפריל 2013, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הבחין הנאשם בקטינה, ילידת 1999, בסמוך לבית ספר "אורים" בחיפה. הנאשם ניגש אל הקטינה והציע לה להצטלם עבורו תמורת תשלום בסך 350 ₪, תוך שהוא טוען בפניה בכזב כי הוא בעל אולפן צילומים וכי הוא מחפש בנות יפות עם גיזרה חטובה כשלה. הנאשם הוסיף וטען כי חברתו בגדה בו וכדי לנקום בה הציע לקטינה להצטלם יחד עמו. הקטינה סירבה להצעת הנאשם. בהמשך, הציע הנאשם לקטינה להצטלם כשהיא מחובקת עמו במקום אינטימי, אך היא הבהירה לו מספר פעמים כי אינה מעוניינת בכך והלכה מהמקום.

באישום זה ביצע הנאשם עבירה של ניסיון למעשה מגונה, לפי סעיף 348(א) + סעיף 345 (א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין.

2.6 באישום השישי נאמר כי ביום 13.4.13 הבחין הנאשם בשתי קטינות, האחת ילידת שנת 2000 והאחרת ילידת שנת 2001, ששהו בפארק הסמוך לבית ספר "אורים" בחיפה. הנאשם ניגש אליהן, טען בפניהן כי אשתו בגדה בו וכדי לנקום בה הציע להן מספר פעמים לצלם את פלג גופן התחתון בעירום בתמורה לתשלום 115 ₪ לכל אחת מהן. על מנת להראות רצינות כוונותיו, הראה הנאשם לקטינות כי הוא מחזיק בכסף מזומן. הקטינות נבהלו מפני הנאשם, הבהירו לו כי אינן מעוניינות שהוא יצלמן והחלו ללכת לכיוון ביתן. הנאשם המשיך ללכת אחריהן עד שהגיעו לביתה של אחת מהן ואז עזב את המקום.

במעשיו נשוא אישום זה, ביצע הנאשם עבירה של ניסיון למעשה מגונה, לפי סעיף 348(א) + סעיף 345 (א)(3) + סעיף 25 לחוק העונשין.

2.7 האישום השביעי עניינו ארוע מיום 30.4.13. באותו מועד החזיק הנאשם בדירתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 5.89 גרם נטו. בסמוך לשעה 03.30 הגיעו שוטרים לדירתו על מנת לעצרו ולבצע בדירה חיפוש מכח צו חיפוש של בית משפט. בראותו את השוטרים הממתנים מחוץ לדלת, השליך הנאשם את הסם לאסלת השירותים והוריד את המים, וזאת בכוונה להביא למניעת או הכשלת הליך משפטי.

בגין מעשיו באישום זה הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973 ועבירה של ניסיון להשמדת ראיה לפי סעיף 242 + סעיף 25 לחוק העונשין.

3. בתסקירו מיום 23.2.14 סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. מדובר בצעיר בן 22, יליד בלרוס, שעלה לארץ בשנת 1995, אב לילדה בת שנה שנולדה מקשר זוגי אותו הוא מנהל בשנים האחרונות. הנאשם סיים תשע שנות לימוד וטרם מעצרו התגורר עם בת זוגו ובתו בדירה שכורה בחיפה ועבד כסדרן במכולת. במהלך גיל ההתבגרות, חבר הנאשם לחברה שולית והחל להשתמש בגראס. באותה תקופה היה מעורב בעבירות רכוש ואלימות ונדון בבית משפט לנוער כבר בשנת 2007 לעונש מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירות. הישגיו הלימודיים היו נמוכים ובטרם סיים 10 שנות לימוד, עזב את מסגרת הלימודים ונסע לאוקריאנה. לאחר שובו לארץ, היה מעורב בעבירת מין בקטינה, אותה ביצע עובר לנסיעתו, והוא נדון למאסר של 36 חודשים. במהלך מאסרו, לא השתלב הנאשם בטיפול ייעודי לעברייני מין.

בהתייחס לעבירות נשוא תיק זה, קיבל הנאשם אחריות חלקית למעשיו. הנאשם הודה בניסיונות למעשים מגונים אך הכחיש את ביצוע המעשה המגונה באישום הראשון, בטענה שלא נצמד אל הנפגעת. אעיר כי לאור דברים אלה, ביקשתי לברר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, באם הנאשם עומד בהודייתו. באת כוח השיבה כי הנאשם עומד מאחורי הודייתו ומודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי קרבנותיו. התייחסותו התאפיינה בראייתן כאובייקטים לסיפוק צרכיו המיניים וייחס זאת להיותו במצב של תסכול מיני, נוכח הפחתה בתדירות יחסי המין שהוא מקיים עם בת זוגו. ניכר כי הנאשם ממזער את חומרת מעשיו בטענה כי לא השתמש בכח כנגד הקרבנות, וכי הבין שמדובר בעבירות על החוק רק לאחר מעצרו. הנאשם ביטא בפני קצינת המבחן נכונות להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין, אם כי, להערכתה מדובר במוטיבציה חיצונית הנובעת מאימת הדין.

שירות המבחן ציין כי בחן אפשרויות טיפול המתאימות עבור הנאשם, לרבות שילובו בטיפול אינטנסיבי במרכז יום לפוגעים מינית, אך לנוכח רמת מסוכנותו הגבוהה והסיכון להישנות עבירות דומות, ההערכה היא שלא ניתן לשלבו בטיפול מסוג זה בטרם עבר טיפול ייעודי בתחום של עבירות מין. לנוכח חומרת העבירות שבוצעו, רמת המסוכנות הגבוהה לביצוע עבירות נוספות וסימני השאלה שעלו ביחס למידת המוטיבציה של הנאשם להשתלב בטיפול גמילה ובהמשך לטיפול להפחתת מסוכנותו המינית, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביו. יחד עם זאת, ככל שיביע הנאשם נכונות לכך, הומלץ לשקול אפשרות לשלבו בטיפול גמילה מסמים ובהמשך, לטיפול ייעודי בעברייני מין בין כתלי הכלא.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות

4. בחוות דעתו מיום 16.2.14 פירט המרכז להערכת מסוכנות באריכות את הרקע וההתפתחות של הנאשם

מאז גיל צעיר. איני רואה לחזור על הדברים שהועלו על מנת שלא לפגוע בצנעת פרטיותו של הנאשם.

בפרק שכותרתו התרשמות קלינית ואבחון, נאמר כי מדובר בעברייני מין רציבידיסט, שזו הרשעתו השנייה בגין ביצוע עבירות מין בקטינות. הנאשם דיווח על קיומה של משיכה מינית לקטינות כגורם שהניע אותו לפגוע בהן כאשר ברקע עיוותי חשיבה המתבטאים בעיקר במזעור חומרת מעשיו. הרושם הוא שמדובר באדם הסובל מסטייה מינית מסוג פדופיליה לא אקסקלוסיבית עם הפרעת אישיות אנטי-סוציאלית.

הערכת מסוכנותו של הנאשם התבססה על שקלול פקטורים סטטיים ודינמיים. שילובם של פקטורים אלה, בצירוף ההתרשמות הקלינית, הובילו למסקנה כי רמת המסוכנות המינית אצל הנאשם הינה גבוהה. מעריכת המסוכנות ציינה כי הנאשם מעוניין בקבלת טיפול ייעודי להפחתת מסוכנותו המינית ועל כן הומלץ לשלבו בטיפול, כאמור, לאחר בחינת סוגיית טיפול הגמילה מסמים.

עדי אופי וראיות ההגנה

5. מטעם הנאשם העידו שלושה עדי אופי - בת זוגו, א.מ.; אחיו למחצה, דימיטרי צ'סנוקוב ומי שליווה אותו במאסרו הראשון, בועז רעם.

בת זוגו של הנאשם סיפרה כי הם מכירים מזה שלוש שנים ולהם ילדה משותפת בת שנה וחודשיים. לדבריה, הנאשם הוא בעל מושלם, שתמיד עזר בכסף, בעזרה ובדאגה. הנאשם הבין את טעותו, הוא כבר מוכן להשתנות והיא תעזור לו בכך. העדה השיבה בכנות כי לא ידעה בזמן אמת על עבירות המין אותן ביצע הנאשם, כי היתה עסוקה עם בתה, שאך נולדה.

אחיו למחצה של הנאשם, דימיטרי צ'סנוקוב, שפך אור על הרקע המשפחתי של הנאשם ועל הסביבה בה גדל. לדבריו, חייבים להציל את המשפחה ולצורך כך הוא מוכן לשמור על הנאשם ואף סידר בעבורו מקום עבודה במסגריה בה הוא מועסק.

בועז רעם העיד כי הכיר את הנאשם כאשר חנך אותו במסגרת מאסרו הקודם. לדבריו, מדובר בבחור חכם, עם יכולת למידה והשני בתולדות כלא אופק, שלאחר ליווי ומאמץ גדולים, השתחרר מבית הכלא עם תעודת בגרות מלאה. עוד גילה העד כי במאסרו הקודם סירב הנאשם לעבור טיפול ייעודי לעברייני מין כיוון שסירב להודות שיש לו בעיה. בשל סירובו זה, לא זכה הנאשם לניכוי שליש מתקופת מאסרו. עם שחרורו, דאג למצוא מקום עבודה ודחה את הצעת העד לבוא ולעבוד בחברה שבבעלותו. הנאשם תיפקד בצורה נורמטיבית תקופה של כמעט 3 שנים, ולדברי העד רעם, יש לבדוק את הנסיבות שקדמו לארועים נשוא כתב האישום. להערכתו, היה הנאשם נתון בלחץ נפשי גדול עקב העובדה ששני הוריו נפטרו בפרק זמן קצר, ובא בעת נולדה בתו הבכורה שרק הוסיפה ללחץ הנפשי בו היה נתון. מר רעם הוסיף כי הוא מוכן לטיפול חלק בתכנית טיפולית שתוכן בעבור הנאשם, וכי להערכתו הלה מתפקד על הצד הטוב ביותר כאשר

הוא נתון בתוך מסגרת.

6. לבד מעדי האופי הציגה ההגנה, בהסכמת ב"כ המאשימה, חוות דעת מיום 10.1.14, ערוכה בידי גיא עינת, קרימינולוג פסיכותרפיסט (נע/1). חוות הדעת כללה אף היא התייחסות לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמו גם לרקע שהוביל להתדרדרותו למעשי העבירה.

המומחה מטעם הנאשם התרשם כי כיום מודה הנאשם במעשיו, לוקח עליהם אחריות ומביע צער על השלכת מעשיו על הקרבנות. להערכת המומחה, יש להתייחס למצבו הייחודי של הנאשם, שהינו אב לתינוקת בת שנה ובן זוג לבחורה צעירה שאינה נתמכת כראוי מסביבתה הקרובה ומגורמי הרווחה. נאמר כי תועלת רבה יותר תצמח ממתן הזדמנות מותאמת בצורת בניית תכנית פסיכו-סוציאלית בעלת ראייה טיפולית שיקומית תוך כדי מינוף הפקטורים החיוביים בחייו של הנאשם: מוטיבציה עכשווית לשיקום, בשלות גבוהה לטיפול, חשש רב מאובדן התא המשפחתי, תמיכת האח והקשר עם החונך. יחד עם זאת, נוכח חומרת מעשיו והחשש להישנותם, יש לבנות, להערכת המומחה, תכנית אינטנסיבית בשילוב גורמי טיפול, חוק ופיקוח מרובים. בשולי חוות דעתו פירט המומחה את המלצתו להמשך הטיפול בנאשם לצורך שיקומו וחזרתו למוטב.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. בפתח טיעוניה לעונש, הציגה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם. עיון בגליון זה מלמד כי לנאשם הרשעה משנת 2008 בבית המשפט המחוזי בעבירה של מעשה מגונה בקטין עד גיל 16 ובעילת קטינה מתחת לגיל 14. יוער מייד כי על פניו נראה כי הרישום שגוי שכן עיון בכתב האישום וגזר הדין נשוא אותו רישום מלמד כי הנאשם הורשע בשתי עבירות - מעשה מגונה ומעשה מגונה בנסיבות מחמירות. לא ברור מדוע שוררבה עבירת האינוס לגיליון הרשעותיו. בכל מקרה, בגין הרשעה זו נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה. בנוסף, לנאשם הרשעות מבית משפט השלום לנוער בחיפה בעבירות סמים, החזקת סכין, גניבה, איומים ותקיפה. בגין עבירות אלו, שאוחדו בגדר תיק אחד, הטיל בית המשפט על הנאשם בשנת 2007 עונש מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתחייבות להימנע מעבירה.

8. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוניה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ובפרט העבירה של מעשה מגונה שהעונש שקבע המחוקק בצידה הינו עד 10 שנות מאסר. מדובר במעשים שנעשו לאורך תקופה של כשלושה חודשים כלפי קטינות, שרק עקב סירובן לא התפתחו למעשים חמורים יותר. בארוע נשוא האישום הראשון, מחמיר הנאשם את מעשיו כשהוא מורה לקטינה להפשיל את מכנסיה ונצמד אליה ללא הסכמתה. מדובר בקטינות כבנות 11-15, שיש פער גילאים משמעותי בין לבין הנאשם. לשיטת המאשימה, הניסיון הוא ברף הגבוה, כאשר הנאשם אינו מסתפק בהצעה בעלמא אלא חוזר עליה מספר פעמים, ובחלק מהמקרים אף מראה לקטינות כסף מזומן על מנת להוכיח להן את רצינות כוונותיו. חומרה מיוחדת רואה

המאשימה בעובדה שהאירועים בוצעו בשעת צהריים, בטבורה של עיר, כאשר הנאשם אינו חושש שמא עובר אורח יפריע לו במעשיו. הדבר מלמד על תעוזה רבה וכן מגביר את ההשפלה אותה חוו המתלוננות, כשהן חשופות לתקיפה מינית לעיני כל.

באשר לחוות הדעת שהוגשו, ציין ב"כ המאשימה כי אף להתרשמות שירות המבחן, המוטיבציה אותה מגלה הנאשם לעבור טיפול ייעודי בתחום המיני, הינה חיצונית ומקורה בחשש מאימת הדין. מטעם זה לא כלל תסקיר שירות המבחן המלצה טיפולית. אף המרכז להערכת המסוכנות התרשם מהנאשם כעבריין רצידיביסט בעל סטייה מינית, והעריך כי המסוכנות הנשקפת ממנו הינה גבוהה. בהתייחס לחוות הדעת שהוגשה מטעם הנאשם, ציין ב"כ המאשימה כי המומחה לא קבע כי הנאשם חייב לעבור טיפול מחוץ לכתלי בית הכלא. התכנית הטיפולית שבנה משלבת אמנם גורמים שהם מחוץ לכלא אך המומחה לא פירט מתי לדעתו צריך הנאשם לעבור טיפול זה. לא נאמר בחוות הדעת כי ריצוי מאסר בפועל יפגע בשיקומו של הנאשם בדרך כלשהי.

לאור כל זאת, סבור ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה ההולם לגבי האישום הראשון נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, לגבי האישומים השני עד השישי - 12-24 חודשי מאסר לכל אישום ולגבי האישום השביעי - מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל למספר חודשים. גם אם ניתן לחפוף חלקית את העונשים שיוטלו על הנאשם בגין האישומים השונים, הרי שיש לעשות זאת באופן מדוד, שכן מדובר בארועים שונים זה מזה, על אף שמדובר באותן עבירות. לפיכך, עתרה המאשימה להטיל עונש מאסר בפועל מהרף העליון של המתחם וכן מאסר מותנה מרתיע ופיצוי כספי למתלוננות.

9. הסנגורית מצידה טענה כי על אף שמדובר בקטינות ובריבוי מעשים, הרי המקרים בהם עסקינן נמצאים ברף התחתון של עבירת המעשה המגונה. בהקשר לארוע הראשון נאמר כי המעשה החל כמעשה מגונה בהסכמה שמתאים לסעיף 348(א) אלא שההיצמדות לקטינה מובילה את הארוע לסעיף 348(ב). הנאשם לא רדף אחרי קטינות, לא הפעיל עליהן כל אלימות או כח, וזה האישום החמור ביותר בסדרת האישומים המיוחסים לנאשם. אלמלא אישום זה, ואלמלא האישום השלישי שעניינו ניסיון למעשה מגונה בנסיבות מחמירות, הרי ששאר האישומים מצויים בסמכותו של בית משפט השלום. מכאן שכאשר בודקים את המכלול, המעשים מצויים ברף התחתון של עבירות המין ושל עבירות הניסיון. לפיכך, סבורה הסנגורית כי ניתן להסתפק בתקופת המעצר בה שווה הנאשם, תוך הטלת צו פיקוח שמטרתו שיקומית. לשיטתה, במסגרת צו מבחן, ניתן להעניק לנאשם את הטיפול ההוליסטי הכולל ולא טיפול קצר הניתן בין כתלי בית הכלא. טיפול הוליסטי כאמור, שרואה לא רק את הנאשם אלא את כל המשפחה ומחזיר אותו לציבור ולקהילה, יהא בו כדי להפחית במידה רבה יותר את הרצידיביזם והמסוכנות הנשקפת מהנאשם. לא מדובר בהחזרתו של הנאשם לרחוב באופן חופשי אלא בתכנית המלווה אותו ומאפשרת טיפול כולל תוך חזרה הדרגתית לקהילה.

בהתייחס לחוות דעתו של המרכז להערכת מסוכנות, הסכימה הסנגורית לקיומה של מסוכנות מצד הנאשם. אלא שלדבריה, המעריכה הסתכלה בפריזמה מאוד צרה מבלי לראות מה עבר הנאשם בשנה

שחלפה, בטרם ביצוע העבירות. באותה שנה הוא איבד את שני הוריו ובאותה שנה נולדה גם בתו. ארועים אלה אינם מצדיקים את ביצוע העבירות אבל בהסתכלות הכוללת, יש בהם כדי להשפיע על הערכת המסוכנות. לטענת ב"כ הנאשם, אירועים אלה לא נלקחו בחשבון. הסנגורית הפנתה לכך שמערכת המסוכנות שגתה בקבעה כי הנאשם אינו שומר על רצף של יחסים זוגיים או רצף תעסוקתי. מדובר באדם בן 23, המקיים קשר זוגי מזה 3 שנים. בהתחשב בגילו, מדובר בפרק זמן בלתי מבוטל. באשר לרצף התעסוקתי, הרי שהנאשם, מאז שהשתחרר ממאסרו הקודם, החל לעבוד באותו מינימרקט משך שנתיים וחצי. ייתכן שבאופן מוחלט, לא מדובר בפרק זמן ארוך אך עבור בחור בן 23, שעד גיל 19 היה בכלא ולפני כן היה קטין, בוודאי שיש לכך משמעות.

הסנגורית הוסיפה כי יש ליתן משקל משמעותי לגילו הצעיר של הנאשם ולהזדמנות המשמעותית להחזירו למשפחתו, לטפל בו ולהעלותו על דרך המלך. הפגיעה של מאסר בפועל לגבי משפחתו תהיה אנושה. הנאשם הוא המפרנס והתומך היחיד במשפחתו הגרעינית, הוא זה שעוזר לה להתנהל בחוץ והיא נסמכת עליו לחלוטין.

לגבי מתחם העונש ההולם, הפנתה הסנגורית לפסקי דין בהם נדונו מקרים חמורים בהרבה מזה העומד לדיון בענייננו, ובהם הוטלו עונשי מאסר לפרקי זמן של חודשים בודדים בלבד.

דבר הנאשם

10. לאחר שנשמעו טיעוני ב"כ הצדדים, ביקש הנאשם לומר את דברו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ואמר כי הוא נוטל אחריות מלאה עליהם. לדבריו, הוא עבר תקופה לא קלה והוא מבין כי פגע בזולת אך לא היתה לו כל כוונה לכך. גם השימוש בסמים היה רק בחודשים האחרונים לפני מעצרו ולא לכל אורך התקופה מאז שהשתחרר ממאסר. הנאשם אמר כי הוא מבין שיש לו בעיה והוא מבקש לטפל בעצמו, בשונה ממה שהיה פעם. הוא ביקש מבית המשפט להתחשב במצבו ובכך שהוא צריך לדאוג לבת זוגו ולבתו הקטנה. בסיום דבריו, ביקש להעביר מכתב בו הוא חזר על הבעת הצער והחרטה ועל רצונו לקבל הזדמנות להשתקם ולחזור למשפחתו.

דיון והכרעה

11. בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו עיקרון ההלימה. נדרש קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת העונש המוטל על הנאשם. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

על פי סעיף 40'ג' (ב) ו- (ג) לחוק העונשין כל אימת שבית המשפט הרשיע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40'ג' (א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם. בגזירת העונש, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

הואיל ובענייננו, מדובר בעבירות המהוות כמה אירועים, יש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אירוע. לאחר מכן יש בדעתי לגזור עונש כולל בגין כלל האירועים והעבירות.

12. האישום הראשון הנו החמור מבין שלל האישומים המפורטים בכתב האישום. מדובר במעשה מגונה בנסיבות מחמירות שהמחוקק ראה להעמיד את העונש שבצדו על עשר שנות מאסר. חומרת העבירה נלמדת מנסיבותיו של האירוע. הנאשם הבחין בשתי קטינות, בנות 13 במועד האירוע, שכנע אחת מהן בדרכי עורמה להצטלם בעבור תמורת תשלום ולצורך כך הוביל אותה לבניין נטוש. לאחר מכן הורה לקטינה להפשיל מעט את מכנסיה על מנת שיצלמה וכשמלאה את מבוקשו נצמד אליה ללא הסמכתה לשם גירויו, סיפוק או ביזוי מיניים.

בית המשפט עמד במספר רב של הזדמנויות על החומרה הטבועה בעבירות מין, וביתר שאת כשמדור בקורבנות קטינים וחסרי ישע. בע"פ 8529/11 **אטקשייב ה' מדינת ישראל** (24.5.2012) נאמר:

התכלית החברתית והמוסרית המרכזית הטמונה בבסיס דיני העונשין היא להגן על ערכי החברה שמופרים על ידי התנהגות המוגדרת כפלילית. שלומם של הקטינים חסרי הישע מדורג בחוקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים (ראו ע"פ 9012/08 פלוני נ' מדינת ישראל (23.1.2012); ע"פ 2677/06 פלוני נ' מדינת ישראל (18.4.2007); ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל (18.12.2005); ע"פ 6214/92 פלוני נ' מדינת ישראל (10.5.1993); ע"פ 77/92 פלוני נ' מדינת ישראל (8.12.1992)).

הנאשם ניצל למעשה את תמימותן של הקטינות על מנת לבוא על סיפוקו וזאת בחצות היום ובמקום ציבורי המצוי בטבורה של עיר. לצורך השגת מטרתו, הוא נהג בעורמה שעה שהציג בפני הקטינות סיפור בדוי, על מנת לשכנען לשתף עמו פעולה. נכון הוא שהאירוע נמשך זמן קצר ובמהלכו לא נעשה כל שימוש באלימות, ובמובן זה הנו במדרג נמוך של חומרה בעבירות מסוג זה. יחד עם זאת, יש להניח כי האירוע הטרואומטי ילווה את הקטינות המעורבות זמן רב. בית המשפט נדרש לא אחת לעבירות של מעשה מגונה בקטין בקובעו כי יש לראות בחומרה מעשים מעין אלה המטביעים את חותמם על קורבנות העבירה וגורמים להם לנזק נפשי (ראו לדוגמא: ע"פ 6463/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.2009); ע"פ 980/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.9.2010)).

בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה וביתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני סבור כי המתחם בו נקבה המאשימה, היינו מאסר לתקופה הנעה בין 18-36 חודשים, הנו מתחם ראוי ומידתי.

13. האישום השני בחומרתו הנו האישום השלישי בכתב האישום, שעניינו ניסיון למעשה מגונה בנסיבות מחמירות. כמו באישום הקודם, גם באישום זה הבחין הנאשם בשתי קטינות האחת כבת 15 והאחרת כבת 13 במועד האירוע, בדה סיפור אודות חברה שבגדה בו והציע לבוגרת מבין השתיים להצטלם לאחר שתרים את חולצתה. הקטינה סרבה אך הנאשם לא הרפה והמשיך להפציר בה, כשהוא מנמיך תמורה כספית. בהמשך, התיישב הנאשם בסמוך לאותה קטינה וניסה לגעת ברגלה עם ידו, וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

המעשה נשוא אישם זה חמור מהאישומים שעניינם ניסיון למעשה מגונה, בכך שלבד מהניסיון לשכנע את המתלוננות להצטלם תמורת תשלום, במקרה דידן ניסה הנאשם לגעת במתלוננת. מתחם הענישה הראוי בגין אישום זה נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

14. האישומים השני, הרביעי, החמישי והשישי עניינם ניסיון למעשה מגונה. בכל האירועים נשוא אותם אישומים חזר הנאשם על התנהגותו הנלווה בכך שניסה לשדל קטינות, בהן הבחין באקראי, להצטלם בעבורו בערום חלקי, תמורת תשלום. זאת לאחר שהציג בפניהן סיפור בדוי אודות היותו פגוע עקב בגידתה של בת זוגו. דפוס ההתנהגות חזר על עצמו, הקורבנות שנבחרו היו, פחות או יותר, מאותה שכבת גיל - נערות כבנות 12-14, סיפור הבדיה שהציג הנאשם אף הוא היה דומה בכל האירועים.

נכון הוא שכאשר בוחנים כל אירוע מהאירועים דלעיל, הרושם הראשוני הוא שלא מדובר בעבירה ברף הגבוה של חומרה. אלא שחומרת המעשים נגזרת בין היתר מתדירותן, ומכך שהנאשם בחר לו קטינות שאת תמימותן בקש לנצל לצורך סיפוק מאוויי המיניים. בנסיבות, ראוי להתחשב במכלול מעשיו של הנאשם, משום שמדובר בסדרת מעשים "ההופכת כמות ל'איכות' קשה" (ראו: ע"פ 1976/13 **אנדריאס נ' מדינת ישראל** (17.2.2014)).

בהתחשב בערך החברתי המוגן ובנסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם בגין כל אישום מהאישומים דלעיל נע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל.

15. על-פי האישום השביעי, הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית וניסיון להשמדת ראיה. הנאשם החזיק בדירתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשק כולל של 5.89 גר' נטו. משהבחין בשוטרים מחוץ לדירתו, הוא השליך את הסם לאסלת השירותים והוריד את המים. בשים לב לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

ולנסיבות ביצועה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין אישום זה נע בין מאסר מותנה לשלושה חודשי מאסר בפועל.

16. בבואי לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אני רואה להידרש תחילה למסקנות המרכז להערכת מסוכנות וכן לתסקיר שירות המבחן, כמו גם לממצאי חוות דעתו של המומחה מטעם הנאשם.

המרכז להערכת מסוכנות ציין כי מדובר בעבריין מין רצידיביסט שזו הרשעתו השניה בעבירות מין בקטניות. במהלך מאסרו הקודם הוא סרב לקבל טיפול להפחתת מסוכנותו המינית. בעקבות הסתבכותו במעשים נשוא תיק זה הביע הנאשם הסכמתו לעבור טיפול, אולם הרושם שהתקבל הוא כי הנאשם נעדר תחושת אשמה ובושה סביב מעשיו וכי בפירוט המעשים הוא נראה קר רוח ומנותק רגשית. בסיכום חוות הדעת הוערכה המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם להישנות מקרים דומים בעתיד, כמסוכנות ברמה גבוהה.

בחנתי את חוות דעתו של המומחה מטעם הנאשם ולא מצאתי כי הוא חולק על הערכה זו. בנסיבות, בניית תוכנית טיפולית, אינטנסיבית ככל שתהיה, כאשר הנאשם משוחרר, גם אם תחת פיקוח, אינה הולמת. שיקומו של הנאשם הנו מרכיב שיש להביא בחשבון, בייחוד נוכח גילו הצעיר. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הנשקפת הימנו, שהוערכה כמסוכנות ברמה גבוהה וכן מחומרת המעשים בהם הורשע, המחייבים ענישה מוחשית מציבת גבולות. בייחוד בשים לב לנטייתו של הנאשם למזער את חומרת מעשיו, שעה שטען הן בפני המומחה מטעמו והן בפני קצינת שירות המבחן כי לא השתמש בכוח וכי לא הבין שמעשיו אסורים.

ככל שינצל הנאשם את דרכי הטיפול הייעודי שיוצעו לו בין כותלי בית הכלא, הן בבעיית התמכרותו לסמים והן ביחס לעבירות המין בהן הורשע, ויגלה רצינות בתהליכי השיקום, יוכל עם שחרורו להמשיך בטיפול הפרטני עליו הצביע המומחה מטעמו. בכך יהיה משום חיזוק להליך החיובי בו החל בין כותלי בית הכלא ותמיכה שתסייע לו להתמיד בדרך הישר. ככל שישכיל לעשות כן, יוכל הנאשם לפתוח דף חדש בחייו עם שחרורו. בשלב זה, אין מקום לאמץ דרך טיפולית המותירה את הנאשם משוחרר, בטרם עבר כל טיפול, בייחוד לנוכח רמת המסוכנות הגבוהה שנקבעה לגביו.

חיזוק למסקנתי זו ניתן למצוא בתסקיר שירות המבחן בו נאמר כי נבחנו אפשרויות טיפול המתאימות עבור הנאשם, כולל שילובו בטיפול במרכז יום לפוגעים מינית. אלא שלאור מסוכנותו הגבוהה והסיכון להישנות עבירות דומות, הרי בשלב זה, בטרם עבר טיפול יעודי בתחום של עבירות מין, מעריך שירות המבחן שלא ניתן לשלבו בטיפול מסוג זה. במידה והנאשם יביע רצונו ונכונותו לעבור טיפול, הומלץ לאפשר שילובו בטיפול גמילה מסמים ובהמשך בטיפול יעודי לעבריני מין בין כותלי הכלא.

17. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הבאתי בחשבון גם את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, בייחוד

הרשעתו בעבירות מין. חרף גילו הצעיר, הורשע הנאשם בשנת 2008 בעבירות של מעשה מגונה ומעשה מגונה בנסיבות מחמירות ונדון ל-36 חודשי מאסר בפועל. גם שם, כמו בעניינינו, היה מדובר במעשים שנעשו כלפי קטינות. העונש שנגזר על הנאשם לא היה בו, למרבה הצער, כדי ללמד אותו לקח. לא חלפו שנים אחדות מאז שחרורו, והנה הסתבך הנאשם שוב בעבירות מין שבוצעו אף הפעם כלפי קטינות, אם כי הפעם בהיקף נרחב בהרבה משני האישומים בהם הורשע בעבר.

18. לקולא ראיתי להביא בחשבון את הודייתו של הנאשם בשלב מוקדם של הדיון. הודייתו לא זו בלבד שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר, אלא שחסכה את הצורך בהעדתן של כל אותן קטינות כלפיהן בצע את העבירות. בנוסף, התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם ובמצבו המשפחתי, היינו העובדה כי הוא אב לתינוקת בת שנה ובן זוג לצעירה כבת 18.

19. לאחר שקבעתי את מתחם הענישה ההולם ביחס לכל אחד מהאישומים נשוא כתב האישום, אני רואה לגזור עונש כולל בהתאם לסעיף 40ג'(ב) לחוק העונשין.

20. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 48 חודשי מאסר בפועל שמניינם ייחל ממועד מעצרו ביום 30.4.2013. ככל שהנאשם יביע רצונו לעבור הליך טיפולי, יבחנו רשויות שב"ס בחיוב שילובו בטיפול גמילה מסמים ולאחר מכן בטיפול ייעודי לעברייני מין.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מעת שחרורו עבירת מין שהיא פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו עבירת מין שהיא עוון ויורשע בגינה.

ד. חודשיים מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שנתיים ממועד שחרורו עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ויורשע בגינה.

ה. פיצוי בסך 5,000 ש"ח לפלוגית, המתלוננת באישום הראשון, וכן פיצוי בסך 2,000 ש"ח לפלוגית נוספת, המתלוננת האחרת באותו אישום.

פיצוי בסך 3,000 ש"ח לאלמונית המתלוננת באישום השלישי.

פיצוי בסך 2,000 ש"ח לכל אחת מהמתלוננות באישומים השני, הרביעי, החמישי והשישי.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.2014. ב"כ המאשימה ימציא תוך 30 ימים את פרטי החשבונות אליהם יועברו הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, במעמד הצדדים.